

Lied bij Stanislaslezing-afscheid Jezuïeten

16 november 2017

Tekst: Christa Bouwmans

Melodie: Meine Hoffnun (Taizé)

Christa Bouwmans, Elise van Es, Cindy Boon: zang; Oscar Bouwmans: piano

1.

Meine Hoffnung und meine Freude
Meine Stärke, mein Licht
Christus meine Zuversicht
Auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht
Auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht

2.

In het hart van de Jezuïetenschool
staat een kaars op het Plein
die verbindt en samen doet zijn.
Ik weet nog goed hoe vertrouwd dat was
als leerling van het Sint Stanislas.

3.

Want die kaars is een veelbetekenend
en een krachtig symbool
voor de ziel van onze school
Het blijft me bij hoe het delen was
van lief en leed op het Stanislas.

4.

In de stroom van het drukke schoolbestaan
was er ruimte voor rust.
Even stil zijn deed je bewust.
Ik vond het mooi hoe een viering was
in de kapel van Sint Stanislas.

5.

Uit de wijsheid van Sint Ignatius
kwam ons vormingsmodel
'in geest en stijl, in werk en spel'.
Je eigen weg op vanuit de klas,
ons pad gericht door Sint Stanislas.

6.

Ook de paters zijn nu op pad gegaan
maar hun kaars siert het plein.
Moge dat nog jaren zo zijn,
niet als een teken van wat ooit was
maar blijvend beeld van het Stanislas.

7.

Meine Hoffnung und meine Freude
Meine Stärke, mein Licht
Christus meine Zuversicht
Auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht
Auf dich vertrau ich und fürcht mich nicht